

Dodatkowe propozycje poprawek do ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 506)

1. W art. 2. pkt 55 proponuje się dodanie punktu „, uchyla się ust. 7c”.

Projekt ustawy wprowadza nowy ust. 7aa, zgodnie z którym oświadczenie, o którym mowa w art.7a można złożyć w terminie wypłaty podatku za miesiąc, w którym doszło do przekroczenia, kwoty o której mowa w ust .2 e.

W związku z powyższym obecny ust. 7c należy uchylić, jako regulujący tę samą kwestię, w innym wypadku pozostałyby istniejące obok siebie dwa terminy na złożenia oświadczenia , o którym mowa w art. 7a.

Jednocześnie wszelkie odniesienia w ustawie do ust. 7c powinny zostać uwzględnione jako odniesienia do ust. 7aa.

2. W art. 2 pkt 55 pkt m: Proponuje się dodanie drugiego zdania do ust. 2l:

.Przy obliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 2e nie uwzględnia się należności objętych opinią o stosowaniu preferencji, o której mowa w art. 26b.

Jest to przepis doprecyzowujący obliczenie progu należności, o którym mowa w ust 2e. Doprecyzowanie to nie powinno budzić wątpliwości. Takie doprecyzowanie wprowadzone zostało przez Ministra Finansów w projekcie objaśnień podatkowych do poboru podatku u źródła. Doprecyzowanie powinno mieć jednak charakter ustawowy.

3. Proponuje się usunięcie art. 26 ust. 3e.

Jest to przepis wprowadzający konieczność zawiadomienia przez płatnika o wypłatach na rzecz podatników prowadzących działalność poprzez położony na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej zagraniczny zakład, jeżeli wypłaty te przekraczają kwotę, o której mowa w ust. 2e, i od których nie został pobrany podatek.

Należy wskazać, że obowiązek ten jest wysoce uciążliwy dla płatnika i nadmiarowy. Dane, o którym mowa w tym przepisie są wykazywane już przez płatnika w informacji IFT-2, składanej po zakończeniu roku.

Niezależnie od powyższej uwagi w razie pozostawienia wskazanego obowiązku wnioskuje się o przywrócenie progu kwotowego na poziomie 2 000 000 zł. W projekcie w żaden sposób nie uzasadniono bowiem potrzeby tak istotnego zmniejszenia ww. progu, tj. do 500 000 zł dodatkowo w samym projekcie posługując się nieprecyzyjną techniką legislacyjną (limit wskazany na poziomie ust. 3e, modyfikowany jest dodanym ust. 3ea). Skutkiem będzie

zwiększenie obowiązków administracyjnych po stronie płatników. Proponowany nowy próg kwotowy jest bardzo niski i nie odpowiada realiom gospodarczym.

4. Proponuje się dodanie kolejnego zdania do modyfikowanego art. 26 ust. 1ab w ten sposób, że nowa regulacja otrzymuje brzmienie:

„Zdania pierwszego nie stosuje się do Skarbu Państwa będącego emitentem obligacji. Płatnicy o których mowa w ust. 2b lub 2c nie są zobowiązani do poboru podatku od obligacji, których emitentem jest Skarb Państwa spełniających warunki wskazane w ust. 1aa.”,

Ze względu na systemową zmianę jaką stanowi wyłączenie opodatkowania podatkiem zryczałtowanym odsetek od obligacji Skarbu Państwa modyfikacja przepisu nie powinna mieć postaci wyłącznie uchylecia technicznego wymogu złożenia oświadczenia przez Skarb Państwa. Ze względu na materialność kwot odsetek od obligacji skarbowych zarówno płatnicy jak i inwestorzy powinni dostać nie pozostawiającą wątpliwości regulację wyłączającą obowiązek poboru podatku, którego adresatem będą wprost podmioty dotychczas zobowiązane i która nie będzie wymagała kolejnych interpretacji dla ustabilizowania praktyki rynkowej.